

Reclamació: 320/2018

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació per la denegació de l'accés a els correus electrònics del personal de la Generalitat distingint entre personal funcionari i laboral i dins de cadascun d'aquests classificats per departaments i organismes.

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació 320/2018 presentada en relació amb la denegació de l'accés a els correus electrònics del personal de la Generalitat distingint entre personal funcionari i laboral i dins de cadascun d'aquests classificats per departaments i organismes.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto l'informe següent:

Antecedents

1. En data 31 de juliol de 2018 el Sr. Jordi Jové Vilalta, en nom i representació del Sindicat Intersindical Alternativa de Catalunya-Candidatura Autònoma de Treballador (Sindicat IAC-CATAC) va presentar una sol·licitud d'informació a un departament de la Generalitat en la qual sol·licitava, *"el subministrament dels correus electrònics del personal de la Generalitat distingint entre personal funcionari i laboral i, dins de cadascun d'aquests classificats per Departament i organismes"*.
2. En data 31 d'agost de 2018, la directora general de Funció Pública emet una resolució per la qual desestima la sol·licitud d'accés a la informació pública per considerar que el subministrament de les llistes de distribució dels correus electrònics dels treballadors no estaria emparat en l'article 24 de la Llei de Transparència.
3. En data 31 d'agost la persona sol·licitant va presentar davant la GAIP una reclamació contra el departament
4. En data 6 de setembre de 2018 la GAIP dona trasllat al departament de la reclamació presentada i li sol·licita l'informe corresponent així com l'expedient complet.
5. En data 3 d'octubre de 2018 el departament informe sobre la reclamació presentada.
6. En data 9 d'octubre de 2018 la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti un informe en relació a la reclamació presentada.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió n'ha de emanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades en el termes del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (en endavant, RGPD) . Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades de caràcter personal que constin en la informació sol·licitada, com seria el cas del límit establert a l'article 21.1.b) de la LTC, relatiu a la investigació o la sanció d'infraccions penals, administratives o disciplinàries l'aplicació del qual podria comportar que el dret d'accés de la persona reclamant hagi d'ésser denegat o restringit als efectes de protegir la investigació

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclougui el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern .

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades de caràcter personal.

II

La Llei 19/2014, de 29 de desembre de 2014, de transparència, accés a la informació i bon govern (LTC), té per objecte regular i garantir la transparència de l'activitat pública.

L'article 18 de l'LTC estableix que "*les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona*

jurídica legalment constituïda” (apartat 1). L'esmentat article 2.b) defineix “informació pública” com “*la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei*”.

En termes similars es pronuncia la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LT) en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

No obstant això, d'acord amb l'article 20 i següents de l'LTC, el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis. En concret i pel que fa a la informació que conté dades de caràcter personal, l'accés ha de ser denegat si la informació que es vol obtenir conté dades especialment protegides, tret que consti el consentiment exprés per part de les persones interessades (art. 23 LTC).

En el cas que la informació a la que es vol accedir no contingui dades especialment protegides, per determinar l'abast del límit cal efectuar la ponderació entre el dret a la protecció de dades de les persones afectades, i l'interès públic en la divulgació de la informació, en els termes de l'article 24 de l' LTC que estableix:

“Protecció de dades personals

1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

a) El temps transcorregut.

b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.

c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.

d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.

3. Les sol·licituds d'accés a la informació pública que es refereixin només a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal.”

III

En la sol·licitud d'accés presentada al Departament demana accedir als “*correus electrònics del personal de la Generalitat distingint entre personal funcionari i laboral i, dins de cadascun d'aquests classificats per Departament i organismes*”.

Per tal de determinar si aquesta sol·licitud d'informació està sotmesa als límits regulats en els articles 23 i 24 de la LTC escau analitzar si la informació sol·licitada conté dades de caràcter personal i si, per tant, li és d'aplicació el règim previst a l'RGPD.

L'RGPD s'aplica al tractament totalment automatitzat de dades personals, així com al tractament no automatitzat de dades personals continguda en un fitxer o destinades a inscriure-s'hi (article 2.1).

Als efectes de l'RGPD es considera “*dada personal*” tota informació sobre una persona física identificada o identificable (l'interessat); d'acord amb l'apartat segon de l'article 4.1 de l'RGPD “*s'ha de considerar persona física identificable qualsevol persona la identitat de la qual es pot determinar, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona*” (article 4.1 RGPD).

El considerant 26 de l'RGPD especifica que: “*Els principis de la protecció de dades s'apliquen a tota la informació relativa a una persona física identificada o identificable (...) Per determinar si una persona és identificable cal tenir en compte tots els mitjans que raonablement pot utilitzar el responsable del tractament o qualsevol altra persona per identificar directament o indirectament la persona física, com per exemple la singularització. Per determinar si hi ha una probabilitat raonable que s'utilitzin mitjans per identificar una persona física, cal considerar-ne tots els factors objectius, com els costos i el temps necessaris per a la identificació, tenint en compte tant la tecnologia disponible en el moment del tractament com els avenços tecnològics.*”

Com ha posat de manifest aquesta Autoritat amb anterioritat, la informació relativa a les adreces de correu electrònic s'ha de considerar que és una dada de caràcter personal. En aquest sentit el dictamen CNS 4/2011, que es pot consultar a la pàgina web www.apdcat.cat, conclou:

“Cal tenir en compte que una adreça de correu electrònic apareixerà sempre necessàriament vinculada a un domini concret, de tal manera que és possible procedir a la identificació del seu titular mitjançant la consulta del servidor en què es gestioni aquest domini, sense que això requereixi un esforç desproporcionat per part de qui procedeix a la identificació. D'altra banda, les adreces de correu electrònic dels treballadors d'una empresa (pública, en aquest cas) normalment es configuren de tal manera (nom_cognom@nom del domini) que fàcilment permeten identificar als seus titulars.

Per tant, d'acord amb aquestes definicions, cap dubte pot generar la qualificació com a dada personal de la informació relativa a les adreces de correu electrònic de les persones que treballen a l'empresa pública. Per tant, el seu tractament estarà subjecte als principis i obligacions de la normativa en matèria de protecció de dades.”

L'RGPD defineix tractament de dades personals com “*qualsevol operació o conjunt d'operacions realitzades sobre dades personals o conjunts de dades personals, ja sigui per procediments automatitzats o no, com la recollida, el registre, l'organització, l'estructuració, la conservació, l'adaptació o la modificació, l'extracció, la consulta, la utilització, la comunicació per transmissió,*

difusió o qualsevol altra forma d'habilitació d'accés, acarament o interconnexió, limitació, supressió o destrucció”.

La comunicació de les adreces de correu electrònic dels treballadors de la Generalitat al sindicat reclamant per part del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública és un tractament de dades personals sotmès als principis i garanties de l'RGPD.

L'article 5.1.a) de l'RGPD estableix que tot tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l'interessat (principi de licitud, lleialtat y transparència).

El tractament de dades personals no incloses en les categories especials (aquelles que revelin l'origen ètnic o racial, les opinions polítiques, les conviccions religioses o filosòfiques o l'afiliació sindical, i el tractament de dades genètiques, dades biomètriques destinades a identificar de manera unívoca una persona física, dades relatives a la salut o dades relatives a la vida sexual o les orientacions sexuals d'una persona física (art 9.1 RGPD)) es considera lícit si compleix, al menys, una de les condicions previstes a l'article 6.1 de l'RGPD.

Les bases del tractament legítimes d'acord amb l'esmentat article 6.1 de l'RGPD són: el consentiment, l'execució d'un contracte en el que l'interessat és part, el compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament, la protecció d'interessos vitals de l'interessat o altra persona física, el compliment d'una missió realitzada en interès públic o en l'exercici de poders públics conferits al responsable del tractament, o la satisfacció d'interessos legítims del responsable del tractament o d'un tercer.

Caldrà analitzar, doncs, si existeix base legítima pel tractament de les dades personals que és objecte de la reclamació presentada.

IV

Com hem indicat, l'article 24.1 de la LTC estableix que *“s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits”.*

L'LTC utilitza el concepte *“dades personals merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració”*, respecte de les quals predica que s'ha de donar accés als sol·licitants d'informació tret que *“hagi de prevaldre, en el cas concret, la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits”.*

Per tal de determinar si l'article 24.1 constitueix la base legítima del tractament objecte de la consulta, caldrà determinar, en primer lloc, si l'adreça electrònica dels empleats públics es pot considerar una dada merament identificativa d'aquests, relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració.

Tal i com s'ha pronunciat aquesta Autoritat amb anterioritat, cap dubte presenta que el nom i cognoms dels empleats públics sigui una dada identificativa, així en l'informe IAI 4/2018, que es pot consultar al web www.apdcat.cat es conclou:

“El nom i cognom de les persones que ocupen cadascun dels llocs de treball de l'entitat pública, són dades personals merament identificatives directament relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'organisme.

Tal i com hem indicat, l'article 24.1 de l'LTC preveu que cal donar accés a les dades identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'organisme llevat que alguna circumstància especial requereixi la protecció de les persones interessades.(...)”

Es pot concloure que l'adreça de correu electrònic corporatiu, en tant que eina facilitada per l'organització per al desenvolupament de les tasques que com a tal empleat té encomanades, s'ha de considerar una dada identificativa relacionada amb l'organització el funcionament o l'activitat pública de l'Administració.

V

En el cas que ens ocupa la persona que fa la reclamació representa al Sindicat IAC-CATAC, sindicat majoritari en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya.

La finalitat de l'accés, segons fa constar en el formulari de reclamació presentat, és *“informar el personal de l'administració, en l'exercici de les nostres funcions”*.

En relació a la comunicació de dades als Sindicats per a l'exercici de les funcions que legalment tenen encomanades, el Tribunal Suprem, per Sentència 111/2018 (Sala del Social), de 7 de febrer de 2018, ha posat de manifest:

“(…)3.Debemos detenernos ahora en el análisis de la utilización o tratamiento que la empresa puede hacer de esos datos, partiendo de que está en posesión de los mismos en atención a la propia finalidad de la relación laboral, de suerte que sobre ella recaerán las obligaciones de seguridad (art. 9 LOPD) y secreto (art. 10 LOPD), estando limitada la comunicación de aquéllos en los términos fijados por el art. 11 LOPD .

4.Desde esta perspectiva debe de analizarse la interrelación de la protección del derecho fundamental de los trabajadores a la protección de sus datos personales con la posibilidad de que los representantes, legales o sindicales, de los trabajadores accedan a esa información, que obra en poder de la empresa por razón del contrato de trabajo, en la medida que la comunicación de los datos entraña una limitación a tal protección. (...)

(...) los órganos de representación de los trabajadores (art. 64 ET) y los delegados sindicales (art. 10.3 de la Ley Orgánica 10/1985 - LOLS-) son los únicos que tienen reconocido el derecho a acceder a determinada información en la medida que ésta constituye el instrumento imprescindible para que puedan desarrollar las funciones de

representación, defensa, vigilancia y control que les son propias (STC 142/93 y STS/4ª de 21 diciembre 2015 -rec. 56/2015 -). En particular, las organizaciones sindicales -como la demandante y las demás adheridas a la demanda- necesitan poder dar cumplimiento a la función que constitucionalmente tienen atribuida (arts. 7 y 28 CE), para lo que les va a resultar imprescindible acceder a determinados datos de los trabajadores a cuya representación y defensa se deben, sin que tal función se limite en todos los casos a sus propios afiliados, pues será la concreta necesidad y finalidad de su ámbito de actuación la que servirá para delimitar el tipo de dato y el alcance del contenido de la información que se precise.

Por consiguiente, estará justificado que la empresa comunique datos personales de los trabajadores a los representantes legales y/o sindicales a fin de que éstos puedan ejercer las competencias que la ley les confiere siendo este un escenario que se ajusta a la excepción del art. 11.2 a) LOPD . Parece evidente que si, tanto el art. 64 ET, como el 10.3.1 LOLS confieren derechos de información y documentación a los representantes unitarios y sindicales, la obtención de la misma por la comunicación de la empresa se hallará amparada por esa excepción cuando, efectivamente, se trate de datos que tengan directa conexión con el ejercicio de aquellas competencias. (...)

(...)2.La facultad de recabar datos por parte de los sindicatos y representantes de los trabajadores debe limitarse según un principio de pertinencia y, por consiguiente, ceñirse a aquellas circunstancias personales de los trabajadores que sean necesarias para desarrollar el cometido que tienen atribuido. Parece evidente que haya de rechazarse que tal facultad abarque los datos personales en cualquier circunstancia, puesto que, de no concurrir aquella conexión con la función, sí será necesario el consentimiento expreso de los trabajadores interesados, al desaparecer la excepción del art. 11.2 c) LOPD .(...)

Pel que fa a la dada de l'adreça de correu electrònic, tal com ha posat de manifest aquesta Autoritat en dictàmens anteriors (particularment, en els dictàmens CNS 12/2015, CNS 7/2012 i CNS 4/2011, disponibles al web www.apdcat.cat), de les previsions de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical (LOLS), en quant a l'exercici del dret a la llibertat sindical per part dels sindicats més representatius (article 8) i de la doctrina constitucional existent en aquesta matèria (STC 281/2005, de 7 de novembre), es desprèn l'existència d'habilitació legal suficient per poder enviar informació de naturalesa sindical i laboral als treballadors mitjançant l'adreça de correu electrònic proporcionat per l'empresa -ja sigui l'adreça de correu electrònic propi dels treballadors o bé una llista de distribució creada a tal efecte-, sempre que es respectin els límits establerts constitucionalment.

En concret el dictamen CNS 4/2011, posava de manifest:

"(...)En aquest sentit, i partint de la base que no es compta amb el consentiment dels treballadors, escau tenir en compte les previsions de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical (en endavant, LOLS). Aquesta llei estableix el contingut del dret de lliure sindicació en dos nivells: el contingut de la lliure sindicació dels treballadors i el contingut de la llibertat sindical de les organitzacions sindicals o sindicats de treballadors (article 2).

En relació amb l'exercici de l'acció sindical i, als efectes que interessin, convé tenir en compte especialment les previsions de l'article 8 d'aquesta Llei, en concret, els seus apartats 1.c) i 2.a).

L'apartat 1.c) disposa que els treballadors afiliats a un sindicat podran, en l'àmbit de l'empresa o centre de treball, entre d'altres, rebre la informació que els remeti el seu sindicat.

Per la seva banda, l'apartat 2.a) disposa que, sens perjudici del que s'estableixi mitjançant conveni col·lectiu, les Seccions sindicals dels sindicats més representatius i dels sindicats que tinguin representació en els comitès d'empresa i en els òrgans de representació que s'hagin establert a les Administracions públiques o comptin amb delegats de personal, tindran, entre d'altres, el dret a que, amb la finalitat de facilitar la difusió d'aquells avisos que puguin interessar als afiliats al sindicat i als treballadors en general, l'empresa posi a la seva disposició un tauler d'anuncis que haurà de situar-se en el centre de treball i en un lloc on es garanteixi el seu accés pels treballadors.

En aquest sentit, escau recordar que la doctrina del Tribunal Constitucional declara que l'activitat sindical inclou mantenir informats als treballadors en totes les qüestions que incideixin de manera directa o indirecta o que puguin tenir repercussió en les relacions laborals (STC 213/2002, d'11 de novembre).

Així mateix, cal tenir present que una lectura actualitzada de la norma legal de l'article 8 de la LOLS portaria a entendre que les seves previsions han quedat obsoletes, atesos els avenços tecnològics que han tingut lloc des del moment en què aquesta llei es va aprovar. Això pot portar a concloure que els mecanismes de comunicació que facin servir els sindicats no haurien de limitar-se als mitjans establerts en la Llei, sinó que també podrien emprar d'altres, com ara, els nous mitjans de comunicació electrònics, vinculats precisament a la seva activitat professional.

En aquest punt, escau remetre's, com bé s'apunta en l'escrit de consulta, a la Sentència del Tribunal Constitucional número 281/2005, de 7 de novembre, que ha examinat l'ús del correu electrònic d'empresa per part dels sindicats. En concret, cal tenir en compte que el Tribunal considera que:

1. El dret a informar als treballadors forma part del contingut essencial de la llibertat sindical i el sindicat pot fer-la efectiva a través dels mitjans previstos en la llei i també a través d'altres mitjans que lliurement adopti, sempre que respecti la normalitat productiva (FJ 4).

2. No existeix una obligació legal de facilitar la transmissió d'informació sindical als treballadors, afiliats o no, per mitjà d'un sistema de correu electrònic a càrrec de l'empresari (FJ 5), però si l'empresa ja disposa d'aquest mitjà, tot i que no estigui ideat per a l'ús sindical, els sindicats poden emprar-lo per transmetre notícies d'interès sindical als seus afiliats i als treballadors en general (FJ 7).

3. En qualsevol cas, l'ús del correu electrònic proporcionat per l'empresa pels sindicats quedarà subjecte a una sèrie de límits, ja que el dret a la llibertat sindical, com qualsevol altre, no és un dret il·limitat (FJ 8). Aquests límits són:

"a) La comunicació no podrà perturbar la activitat normal de la empresa.

b) (...) No podrà perjudicarse el uso específico empresarial preordenado para el mismo, ni pretenderse que deba prevalecer el interés de uso sindical (...).

c) Finalmente, (...), la utilización del instrumento empresarial no podrá ocasionar gravámenes adicionales para el empleador, significativamente la asunción de mayores costes".

De la doctrina recollida en la sentència pot entendre's que, efectivament, la remissió de correus electrònics pels sindicats (Junes de personal i sindicats més representatius) als treballadors d'una empresa estaria emparada pel dret a la llibertat sindical, sempre i quan, es compleixin els límits anteriorment fixats i la informació tramesa sigui de "naturalesa sindical i laboral" (FJ 8).

Cal tenir en consideració que aquestes conclusions es mantenen vigents amb l'RGPD. En aquest cas la base legítima del tractament, d'acord amb les consideracions efectuades anteriorment vindria donada pel compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament (art 6.1c) RGPD).

En definitiva, des del punt de vista de la normativa de protecció de dades existiria habilitació suficient per facilitar al sindicat sol·licitant la dada de l'adreça de correu electrònic corporatiu del personal de la Generalitat, per garantir l'exercici del dret a la llibertat sindical.

VI

Finalment, pel que fa a la ponderació prevista a l'article 24.1 que requereix tenir en consideració les circumstàncies del cas concret per poder ponderar entre la prevalença del dret a la protecció de dades o la transparència en la seva vessant de publicitat activa, hem de tenir en consideració, per una banda, que, com hem vist, la dada de l'adreça de correu electrònic dels treballadors és una dada merament identificativa respecte de la qual predica un principi general favorable a l'accés o a la publicitat activa.

I, com s'ha exposat també, que existeix una base legítima pel tractament de la dada de l'adreça de correu electrònic dels empleats de la Generalitat que ve donada pel dret a la llibertat sindical.

Per altra banda, pel que fa al dret a la protecció de dades dels interessats, en el cas que ens ocupa, no sembla que revelar la dada de l'adreça electrònica al sindicat majoritari de la Generalitat per a l'exercici del dret a la llibertat sindical hagi de comportar, a priori, un perjudici pels drets dels treballadors de la Generalitat. Tanmateix, en el cas que com a conseqüència d'un procediment d'audiència prèvia als interessats es posés de manifest l'existència d'algun perjudici per a empleats concrets, degudament justificat, la Generalitat hauria de denegar, en aquell cas, la comunicació d'aquesta dada.

Així, amb caràcter general, en la sol·licitud objecte de la reclamació que ens ocupa, hauria de prevaldre l'interès públic en la divulgació de la informació sobre el dret a la protecció de les dades personals dels interessats.

VII

Tanmateix, cal tenir en consideració, que l'article 15 de la LT estableix que la normativa de protecció de dades és d'aplicació al tractament posterior de les dades obtingudes a través de l'exercici del dret d'accés.

En aquest sentit l'RGPD estableix que, quan les dades objecte de tractament no s'han obtingut directament del titular de les dades, cal informar a aquests de totes les qüestions previstes a l'article 14.1 i 14.2, en els terminis que s'hi indiquen.

En el cas que ens ocupa, atès que el tractament que ha de portar a terme el sindicat té per objecte la comunicació amb els treballadors de la Generalitat, en compliment de l'article 14.3.b) de l'RGPD, vindrà obligat a, com molt tard en la primera comunicació que els adreci, informar-los que ha obtingut les seves adreces de correu electrònic, de la finalitat del tractament que portarà a terme, de la possibilitat d'exercir els seus drets, i de la resta de continguts a què fa referència l'esmentat article 14 de l'RGPD.

D'aquesta manera, el sindicat vindrà obligat a facilitar als empleats de la Generalitat l'exercici dels drets d'accés a les pròpies dades i a la rectificació o supressió de les mateixes, o a la limitació i oposició al tractament.

En conseqüència, l'interès legítim del sindicat de comunicar-se amb els treballadors en exercici del dret a la llibertat sindical es pot veure impedit en aquells supòsits en que els treballadors de la Generalitat, sempre i que es donin els requisits previstos a l'article 21 de l'RGPD, s'oposin, per motius relacionats amb la seva situació particular, a que les seves dades personals siguin objecte del tractament que ha de portar a terme el sindicat reclamant.

Conclusió

La normativa de protecció de dades de caràcter personal no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre l'adreça de correu electrònic corporatiu dels empleats de la Generalitat de Catalunya.

El sindicat sol·licitant de la informació vindrà obligat, en la primera comunicació que adreci als empleats de la Generalitat, a informar-los dels seus drets en relació amb la protecció de les seves dades personals d'acord amb l'article 14 de l'RGPD.

Barcelona, 31 d'octubre de 2018